

CRÍTICA DE MÚSICA

Un impecable exercici d'estil

Chicuelo i Mezquida presenten el seu projecte conjunt al Jazz Festival Granollers

'Conexión', de Marco Mezquida (piano), Juan Gómez Chicuelo (guitarra flamenca) i Paco de Mode (percussió). Divendres 16 de març. Teatre Auditori de Granollers.

Granollers

Oriol Serra

Demian Endian, bateria del grup She Owl, va dir una vegada que només li agraden aquells discos on es nota que els músics s'ho passen bé tocant. En canvi Tony Wilson, fundador de la llegendaria discogràfica Factory, va arribar a crucificar el jazz perquè, segons deia, els músics que s'hi dedicaven semblaven passar-s'ho més bé que el públic que els escoltava. És molt probable que tant Endian com Wilson anessin errats amb les seves afirmacions, però també és possible que cadascú tingués una petita part de raó.

Quan el guitarrista barceloní Juan Gómez Chicuelo i el pianista menorquí Marco Mezquida s'enfilen plegats a l'escenari, no hi ha cap dubte que s'ho estan passant bé. I tenint en compte l'entusiasme amb què va reaccionar divendres passat el públic del Teatre Auditori de Granollers, en el marc

Mezquida, Chicuelo i De Mode en un moment del concert de divendres al vespre al Teatre Auditori de Granollers

del 28è Festival de Jazz de Granollers, es pot afirmar sense marge d'error que el respectable s'ho passa com a mínim tan bé com ells. Però malgrat tot, el que sobre el paper prometia ser un diàleg entre el flamenc de Chicuelo i el jazz de Mezquida, sobre el terreny no va acabar de

funcionar.

Tant Chicuelo com Mezquida són dos músics amb trajectòries absolutament contrastades i tècniques que freguen la perfecció si no és que l'assoleixen amb escreix. I ja se sap, la tècnica pot donar excel·lents resultats quan es posa al servei del

repertori però pot resultar freda i mecànica quan esdevé gairebé una finalitat en ella mateixa. En aquest sentit, la unió de Chicuelo i Mezquida va esdevenir un exercici d'estil. Impecable i perfecte com ell mateix, només faltaria, però un exercici d'estil al capdavall.

Espectacle d'alcohol i poesia a Biblioteca de Martorelles

Martorelles

Els poetes Martí Sales i Núria Martínez Vernis presenten aquest dilluns a la Biblioteca Montserrat Roig de Martorelles *Alcohol i poesia*. L'espectacle, que començarà a les 7 de la tarda, s'inclou dins les activitats per celebrar el Dia Mundial de la Poesia. D'altra banda, el 25 de març el Celler de Carrencà acollirà *Connexions poètiques*, un recital músico-poètic a càrrec del *dharma* Lluís Fortuny i l'Escola de Poesia de Martorelles. La tercera activitat, *Poesia, reflexió i debat*, es farà el dia 5 d'abril a la biblioteca Montserrat Roig a les 7 de la tarda. Serà un recital i fòrum obert a càrrec de Mireia Chalamanch i Anna Boix.

Torna el Cicle de Joves Intèrprets a l'Ametlla

L'Ametlla del Vallès

El tercer Cicle de Joves Intèrprets de l'Ametlla del Vallès començarà divendres amb l'actuació de la jove artista Iris Mañà i la cantant Anna Farrés. El cicle continuarà el 27 d'abril i el 31 de maig amb l'objectiu de donar l'oportunitat a músics en formació a donar-se a conèixer. Tots els concerts es faran a Can Draper.

CRÍTICA DE MÚSICA

Renegats

Schizophrenic Spacers i Ashley Tyler porten el seu rock a la Nau B1 de Granollers

Schizophrenic Spacers + Ashley Tyler. Dissabte 17 de març. Sala Nau B1, Granollers.

Granollers

X.G.G.

Soc dels que beneeix la creixent funcionalitat, sobretot en els dos darrers anys, de la Nau B1, però també considero que aquesta necessària sala encara té aspectes per polir. Un d'aquests, per a mi, és la incoherent uniformitat del preu de les entrades de tota la temporada. Això provoca, com va quedar patent el dissabte passat, que alguns concerts no aconseguixin l'assistència que es mereixen.

La nit la van estrenar els locals Ashley Tyler amb la seva energètica i èpica

Els barcelonins Schizophrenic Spacers van actuar dissabte a la Nau B1 com a caps de cartell

proposta. Cinquanta minuts d'actuació en què el quintet va evocar, en l'aspecte sonor i visual, els U2 més rockers. Curiosament, la final *The Slumber*, una llarga composició desproveïda d'aquesta descarada influència, va ser el més remarcable del seu incipient repertori.

El recital dels barcelonins Schizophrenic Spacers va començar amb la sensitiva "Nice Job", la mateixa peça que obre el seu recent i enaltit cinquè disc *It Better be Good*. A partir d'aquí i durant dues hores el quartet va exhibir el seu intens i sòlid còctel estilístic. Amb exquisida però gens aclaparadora destresa i dominant el ritual escènic sense saturar. Complementant un portentós cançoner amb unes apropiades i referencials versions de Tom Petty, MC5, Alice Cooper, The Beatles i The Who. Tancant amb una vibrant relectura del *Fire* d'Arthur Brown, en una improvisada i agraïda pròrroga.

Dilluns, 19 de març de 2018